

89 . Vădastra | Județ: Olt | Punct: Măgura Fetelor - Dealul Cișmelei/Măgura La Georgescu | Anul: 2011

Anul: 2011

Cod RAN: 129736.02;129736.03

Perioade: Preistorie

Epoci: Paleolitic, Mezolitic, Neolitic, Eneolitic, Epoca bronzului timpuriu, Epoca bronzului

Tipuri sit: locuire

Categorii sit: Domestic, Neatribuit

Autori: Sanda Bălescu, Adina Elena Boroneanț, Ian Channel, Alexandru Ciornei, Roxana Dobrescu, Mihai Florea, Aurelia Grosu, Thomas Huleux, Antoine Kostek, Aisha Mir, Sabin Popovici, Meda Toderaș, Alain Tuffreau

Instituții: Université des Sciences et Technologies, Lille, France, Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București, University of Edinburgh, UK, Muzeul Național de Istorie a României, Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București, Muzeul Național de Istorie a României, Muzeul Județean Olt, Université des Sciences et Technologies, Lille, France, Université des Sciences et Technologies, Lille, France, University of Edinburgh, UK, Muzeul Câmpiei Românei, Caracal, Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București, Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București

Raport

Situl de la Vădastra, situat în Câmpia Dunării, la vest de Olt, este cunoscut mai ales pentru bogatul material neolitic și protoistoric scos la lumina zilei de importante săpături ale lui Corneliu Mateescu din 1946 - 1974.

Situl arheologic este așezat pe o colină numită „Măgura Fetelor”, situată în partea de vest a satului, pe dealul numit „Cișmelei”. Acest deal se află pe versantul drept al pârâului Obârșia care taie terasa Dunării.

Vechile metode de săpătură, extrem de riguroase, au permis colectarea unui material paleolitic provenit din partea superioară a loess-ului sau, în poziție secundară, din structurile neolitice sau protoistorice săpate în sedimentul de sub loess. Contextul stratigrafic și cât și cel de paleomediu al pieselor paleolitice, care se diferențiază de cele neolitice prin patina alburie spre beige, au fost descrise de Arlette Leroi-Gourhan în 1967.

Materialul litic paleolitic, descris succint de J. Hahn (1974) a fost atribuit unui Aurignacian tipic, cultură foarte puțin reprezentată în România. Luând în considerare criterii tipologice, A. Păunescu (2000) distinge chiar două serii litice, una musteriană și alta aurignaciană.

Cercetările întreprinse în 2011, care au avut drept obiectiv identificarea nivelului paleolitic și datarea lui prin metoda IRSL, s-au concretizat printr-un sondaj de 15 mp cu o adâncime de peste 3 m. El a fost deschis la 70 m NE de vârful colinei, care în peisajul actual nu se mai distinge. Amplasarea sondajului nu a fost determinată de cerințe arheologice deosebite, ci de faptul că parcela nu a fost cultivată (43° 51' 56 N, 024° 22' 04 E, altitudine : 77 m).

Secvența stratigrafică observabilă în sondaj este următoarea:

1. Limon humic brun închis, cernoziom de suprafață, conținând numeroase fragmente de ceramică, gr. max.: 0,40 m
2. Limon humic brun conținând gropi de epocă neolitică și alte epoci, gr.: 0,40 - 0,60 m
3. Loess gălbui-marونیu afectat de crotovine, gr.: 0,40 m
4. Pietriș format din granule de calcar, gr. max.: 0,10 m

5. Loess gălbui-marونیu cu concrețiuni calcaroase, observabil pe o grosime de 1,80 m până la capătul sondajului.

Folosirea metodei carotării a permis recunoașterea prezenței de sedimente nisipoase. A fost observat un complex pedologic, lateral, spre vest de sondaj.

Profilul stratigrafic observat în sondaj pune în evidență un loess gălbui-marونیu subdivizat de un pietriș din granule de calcar. Într-una din carote s-a observat că sedimentarea devine nisipoasă. Datorită descoperirii de material litic aurignacian în vechile săpături, ansamblul este atribuit stadiului izotopic marin (MIS) 3. Nu a fost posibilă descoperirea de silexuri cioplite întrucât suprafața săpată a fost mică în comparație cu cea săpată de C. Mateescu, cercetare arheologică derulată pe o perioadă de 28 ani. De asemenea, prezența numeroaselor crotovine ne face să ne îndoim de validitatea analizelor palinologice realizate de Arlette Leroi-Gourhan. Este foarte probabil ca nivelul paleolitic să corespundă nivelului de pietriș cu granule de calcar.

Descoperirile neolitice

În sondajul practicat în punctul Măgura Fetelor au fost cercetate trei complexe arheologice atribuite preliminar, pe baza ceramicii, culturii Vădastra.

Complexul 1 era localizat în jumătatea de est a sondajului, pierzându-se în profilul de est. Avea o formă probabil circulară sau ovală, cu diametrul de cca. 0,80-0,85 m. Umplutura sa era formată dintr-un sol brun închis, în care au apărut sporadic fragmente ceramice, oase de animale și piese litice din silex. A fost observat din nivelul humic brun închis la cca. 0,30 m. Complexul fusese săpat în limonul humic brun, oprindu-se chiar pe nivelul loessului gălbui-marونیu, la o adâncime de cca. 0,80 m. În profil secțiunea gropii era trapezoidală, cu colțurile rotunjite.

Complexul 2 era localizat la vest de Complexul 1, în partea superioară ele intersectându-se, fără a se putea stabili o relație cronologică clară. Complexul 2 avea o formă oval prelungă, cu dimensiunile de 1,40 x 0,40 m. Umplutura sa era formată dintr-un sol brun prăfos cu apariții sporadice de fragmente ceramice, chirpici și pietricele de râu rulate. Fundul său se oprea la același nivel cu cel al primului complex.

Complexul 3 avea probabil o formă circulară, fiind localizat în partea de sud a sondajului. Pentru cercetarea sa a fost deschisă o casetă în partea de sud cu dimensiunile 1,5 x 2 m. Groapa a fost observată la adâncimea de 0,70-0,80 m. Umplutura sa, formată dintr-un sol brun-gri, era bogată în fragmente ceramice de dimensiuni mari, piese de silex, coarne de ovi-caprine, oase de animale, pigment de cărbune, fragmente de râșniță. Pe fundul gropii (1,05 m), în colțul de sud-vest au fost observate pete de arsură roșiatică.

Punctul Linia Mare - Măgura La Georgescu

Ca urmare a semnalărilor din documentația de săpătură a lui C. Mateescu și a materialului arheologic aflat în depozitul IAB, a fost efectuată o cercetare de suprafață în punctul Linia Mare - Măgura La Georgescu (43° 51' 50.5889" N, 24° 22' 48.7321"E, altitudine 63,57 m). Situl arheologic este suprapus de o gospodărie modernă, fiind în mare parte distrus de construcții. Din zona mai puțin afectată, acoperită cu o cultură de trifoi, au fost culese numeroase fragmente ceramice aparținând culturii Starčevo-Criș, unelte de silex și os, resturi faunistice. pe baza unui studiu preliminar al materialului ceramic, situl poate fi încadrat fazei IIIA-B al acestei culturi.

Informații suplimentare online

[Raportul 4808 din cronică.cimec.ro](http://raportul4808.din.cronica.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](http://localizare.pe.harta.folosind.Mapserver.Cimec.ro)
